

Elisabeth Andreasson, I evighet

Dagen gr mot kveld, er borte, blir snart glemt
Men alt vi gav den str igjen, et fr som gror og vokser frem
Slik er kjrlighetens vei nr den mter deg og meg
Frst nr vi lrer og forstr, vil den modnes og bli vr
Selv om dagene gr, de svinner hen og blir til r
Alltid vil kjrlighet best i tid og evighet

I evighet

Elven renner stille hen over sletter, skog og eng
Men p sin vei fr n frem, gikk den over stryk og stein
Selv om dagene gr, de svinner hen og blir til r
Alltid vil kjrlighet best i tid og evighet

I evighet

Selv om dagene gr, de svinner hen og blir til r
Alltid vil kjrlighet best i tid og evighet

I evighet

Alltid vil kjrlighet best i tid og evighet

I evighet